

உ
சனிபகவான் தோத்திரமும்,
நவக்கிரக தோத்திரமும்,

மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

கடவுள் துணை.

சனிபகவான் தோத்திரம்.

—(*)—

காப்பு-வெண்பா.

தேவரெண்டிக்கதிபர் சித்தரொடுகிம்புருடர்
மூவர்முனிவர் முதலோரை—மேவியுநர்
தாரணிந்தமார்பன் சனிபகவான்கதைபுகலக்
காரணிந்தயானைமுகன் காப்பு.

ஆகிவேதாந்தமுத லறியாளுன வைந்தெழுத்தினு
ட்பொருளை யயன்மாறேடும் சேர்திசுற்றம்பலத்திலாடி
நின்ற சுடரொளியைநீட்டித்த தோஷத்தாலே, பாதிம
திசடைக்கணிய வரவம்பூணப் பதியிழக்கச் சுடலேதனி
ற்பாடியாடச் சாதியில்லாவேடனெச்சிற் றின்னவைத்
தாய் சனியனே காகமேருந்தம்பிரானே, (க)

வேலவனைவேங்கமரமாக்கிவைத்தாய் விறகுகட்டு
ச் சொக்கர்தமை விற்கவைத்தாய், மாலினையேயுறவோடு
கட்டுவித்தாய் வள்ளிதனைக்குறவரது வனத்தில்வைத்தா
ய், காலனைமார்க்கண்டனுக்கா வரனுதைத்த காரணமு

நீபிடித்தகருமத்தாலே, சாலவுனையான்றொழுதே னெனை
த்தொடாதே சனியனே காகமேருந்தம்பிரானே. (>)

மதுசுதவயோத்தியில் வாழ்தசரதன்றன் மக்களோ
யும் வனவாசமாக்கிவைத்தாய் பஞ்சவர்கள் சூதினால் ப
தியிழந்து பஞ்சபடும் பாடதனைப் படச்செய்வித்தாய்,
எஞ்சலிலாவரிச்சந்திரன் பெண்டைவிற்றே யிழிசூலத்
திலபிழையுற விசையவைத்தாய், தஞ்சமென்றேவுனைப
ணிந்தே னெனைத்தொடாதே சனியனே காகமேருந்தம்
பிரானே. (௩)

அண்டமாயிரத்தெட்டு மரசுசெய்த வடல்கூரபது
மனையு மடக்கிவைத்தாய், மண்டலத்தை யாண்டாளச்
சக்ரவாத்தி மனைவியொடு வனமதனி லலையச்செய்தாய்
விண்டலத்தைபானுகோபன்றனாலே வெந்தணலாகச்சுர
ரை வெருவச் செய்தாய், தண்டனிட்டே னெந்நாளு
மெனைத்தொடாத்த சனியனே காகமேருந்தம்பிரானே.

அண்டர்கோன் மேனியிற் கண்ணாக் குவித்தாயய
ன்சிறத்தையிரவனா லறுப்பவித்தாய், திண்டிரல்கொள்
கொதமனா லகலிகைதான் சிலையாகச் சாபமுற்றே செ
ய்வித்தாய், தண்டாளநகையிரதி மாறன்றன்னைச் சங்க
ரனார் துதல்விழியிற் றணல்செய்வித்தாய், சண்டபிலா
துனைத்தொழுதே னெனைக்கொடாதே சனியனே காக
மேருந்தம்பிரானே. (௫)

பாருலவுபருதியைப் பல்லுதிர்த்துவித்தாய் பஞ்ச
வர்க்குத் தூதுபிதாம்பரணை வைத்தாய், தாருலவுவாவிச
க்ரீபன்றம்மைத் தாரையினுற்றீராத சமர்செய்வித்தாய்
சூரனெனுமிலங்கைராவணன் நன்றங்கை சூர்ப்பணகீழு
க்குழலை துணிசெய்வித்தாய், தாரணியுமார்பா வெனைத்
தொடாதே சனியனே காகமேருந்தம்பிரானே (எ)

சக்கிரன்றன்கண்ணிழந்தா னிலங்கையாண்டு துல
ங்குமிராவணன்சிரங் கண்டிக்கவீழ்ந்தான், மிக்கபுகழிர்
ணியன்றான் வீறழிந்தான் விளங்குதிரிபுராதிகளும் வெ
ந்துமாண்டார், சக்கரத்தானுடலுற்றான் சலந்தரன்றா
ன் றுருகாசூரனுமே சமரின்மாண்டான், தக்கன்மிகச்சி
மிழந்தானின் றேஷத்தாற் சனிடனே காமமேருந் தம்
பிரானே. (எ)

அந்தமுளவைங்கரன்கொம் பறமேசெய்தா யருமு
னிவர்மனைவிகள் கற்பழியச்செய்தாய், சந்திரன்றன் க
லையழிந்து தழைக்கச்செய்தாய் சங்கரனைப்பிச்சைதா
னெடுக்கச்செய்தாய், தந்திமுகச்சூரனுயிர் தளரச்செய்
தாய் சாரங்கதரன்கரத்தை தறிக்கச்செய்தாய் சந்ததமு
முனைப்பணிவே னெனைத்தொடாதே சனியனே காகமே
ருந் தம்பிரானே. (அ)

சீதைதனையிராவணனாற் சிறைசெய்வித்தாய் தேவ
ர்களைச்சூரனாற் சிரையிற்சேர்த்தாய், மாதுதுரோபதை
துயிலைவாங்குவித்தாய் மகேச்சுரனை யுமைபிரியம் வகை
செய்வித்தாய். போதிலயன்றாளிற்றனை பூட்டிவித்தாய்

பொதியைமுனி யகத்தியனைப் பொருந்தச் செய்தாய்,
தாதுசேர் மலர்மார்பா வெனைத்தொடாதே சனியனை
காகமேருந் தம்பிரானே (க)

அப்பர்தமைக் கருங்கல்லோ டலையிற்சேர்த்த யா
னடிபின் முயலகனையடங்கச் செய்தாய், செப்புமாணிக்
கர்தமைச் சிறையிலிட்டாய் சீராமனைச்சவுரு வெடுக்கச்
செய்தாய், ஒப்பிலனுமான்வாலி லொளித்தீயிட்டாயொ
லிகடலினஞ்சையா னுண்ணவைத்தாய், தப்பிலாதுனை
த்தொழுவே நெனைத்தொடாதே சனியனை காகமேரு
ந்தம்பிரானே. (க0)

நீரினையுண்டெழுமேக வண்ணப்போற்றி நெடுந்த
பத்திலறுகமலக் கண்ணப்போற்றி, சூரிபன்றவத்திலவந்த
பாலாபோற்றி, காரியெனப்பெயர்களுப காராபோற்றி
காசினியிற்கீர்த்திபெற்ற தீராபோற்றி, மூரிகொளுநோ
ய்முகவாமுடவாபோற்றி முதுமகளின் முண்டகத்தாள்
போற்றிபோற்றி. (கக)

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

நவக்கிரக தோத்திரம்.

காப்பு.

மண்ணுயிர்கட்கனைத்து மாறாதளித்துநல
நண்ணுநவக்கிரகநண்புசொலத்—தண்ணுலவு
திங்களணிதங்குமூர்த் செஞ்சடையருண்மகிழ்செய்
கங்கையருளைங்கரனார் காப்பு.

சூரியன்.

காசினியிருளேர்க்குங் கதிரொளியாகியெங்கும்
பூசனையுலகோர்போற்றப் புசிப்பொடுசுகத்தைநல்கும்
வாசியேழுடையதேர்மேன் மகாகிரிவலமாய்வந்த
தேசிகாவெனைரட்சிப்பாய் செங்கதிரவனேபோற்றி.

சந்திரன்.

ஆலேகடலதனிநின்று மன்றுவந்துதித்தபேர்து
கலைவளர்திங்களாகிக் கடவுளரெவருமேத்துஞ்
சிலைமுதலுமையாள்பங்கன் செஞ்சடையிறையாம்மேரு
மலைவலமாகவந்த மதியமேபோற்றிபோற்றி. (உ)

செவ்வாய்.

வசனநற்றையத்தோடு மன்னவர்சபையில்வார்த்தை
புசபலபராக்ரமங்கள் போர்தனில்வெற்றியாண்மை

நிசமுடனவரவர்க்கு நீணிலந்தனிலளிக்குங், குலனில
மகனஞ்செவ்வாய் குரைகழல்போற்றிபோற்றி. (௩)

புதன்.

மதன நூல்முதலா நான்கு மறைபுகல்கல்விமானம்
விதமுடனவரவர்க்கு விஞ்ஞைகளருள்வோன்றிங்கள்
சுதன்மாநிலத்தோரிச்சை சுகம்பலகொடுக்கவல்லன்
புதன்கவிபுலவன்சீர்சால் பொன்னடிபோற்றிபோற்றி

குரு.

மறைமிகுகலை நூல்வல்லோன் வானவர்க்கரசன்மந்திரி
நறைசொரிகற்பகப்பொன் னாட்டினுக்கதிபனாகி
நிறைதனஞ்சிவிகைமண்ணி னீடுபோகத்தைநல்கு
மிறையவன்குருவியாழனிநுமலர்பாதம்போற்றி. (௪)

சுக்கிரன்.

மூர்க்கவான் சூரன்வாணன் முதலினோர் குருவாய்
வையங், காக்கவான் மழைபெய்விக்குங் கவிமகன்கனக
மீவோன், நீர்க்கவானவர்கள்போற்றச் செத்தவர்தமை
யெழுப்பும், பார்க்கவன் சுக்கிராச்சாழி பாதபங்குபமே
போற்றி. (௫)

சனி.

முனிவர்கடேவரேமும் மூர்த்திகள்முதலினோர்கள்
மனிதர்கள்சகலவாழ்வின் மகிமையதல்லா லுண்டோ
கனிவுளதெய்வநீயே கதிர்சேயேகாகமேறுஞ்
சனியனேயுனை துதிப்பேன் மயியனேற்கருள்செய்வாயே.

இராகு.

வாகுவோர் நெடுமான்முன்னம் வானவர்க்கமுதமீ
யும், போகுமாக்காலையுன்றன் புனர்ப்பினுற் சிரமேயுந்
துப், பாகுசேர் மொழியாள்பங்கன் பரன்கையில் மீண்
டுப்பெற்ற, இராகுவேயுனைத்துதிப்பே னிட்கணமிரட்சி
ப்பாயே. (அ)

கேது.

பொன்னையி னுரத்திற் கொண்டோன் புலவர்தம்
பொருட்டாலாழி, தன்னையேகடைந்துமுன்னந்தண்ண
முதளிக்கலுற்ற, பின்னைநின்கரவானுண்ட பெட்பினிற்
சிறம்பெற்றுய்ந்தா, யென்னையாள்கேதுவேயிவ் விருநில
ம்போற்றத்தானே. (ஆ)

பொது.

சூரியன் கோமன்செவ்வாய் சொற்புதன் வியாழம்
வெள்ளி, காரியமிராகுகேது கடவுள ரென்பானுமத், தா
ரியல் சக்கரத்தைத் தரித்திரர்பூசித்தாலும் -பாரினிற்புத்
திரருண்டாம் பாக்கியநல்குந்தானே. (கஉ),

முற்றிற்று.